

Sydgrønland

Oplevelser af en helt anden verden

Vokser der andet end isblomster i Sydgrønland...?

Velkommen til Sydgrønland

Lev stærkt, dø ung. Det kunne være mottoet for de arktiske blomster i Sydgrønland, der kun blomstrer i meget kort tid. Men når de gør det, er det med en kraft og farverigdom, der er fuldstændigt overraskende, hvis man forventer et koldt, goldt landskab.

Blomsterne er et godt symbol for Sydgrønland, der er et fantastisk farverigt, overraskende og afvekslende område.

Kig f.eks. på nattehimlen. Allerede fra august, når mørket så småt vender tilbage, kan man opleve nordlyssets sprudlende farvespil på det store mørke lærred. Eller betragt

Sommeren i Sydgrønland er kort og intens. I et virvar af farver kan du opleve omkring 350 af de ca. 500 forskellige plantearter, der vokser i Grønland.

isfjeldene, der er formet af vejr og vind til flydende skulpturer i de mest fantasifulde former og nuancer. Eller lyt til din egen indre ro og stilheden, der ikke findes nogen til i hele verden. Tager du på udflugt, kan du næsten heller ikke undgå at blive overrasket. Du vil opleve, at turene til og fra udflugtsmålet er en lige så stor oplevelse som selve attraktionen. Ikke fordi attraktionerne er kedelige, men fordi det sydgrønlandske landskab er så ufatteligt smukt.

Ja... om sommeren er Sydgrønland lilla, rød, gul og blå

Også byerne overrasker. Husene er malet i stærke, glade farver, der får dig til at føle dig velkommen, allerede inden du har talt med indbyggerne - som i øvrigt er et meget gæstfrit folkefærd. Sydgrønlands hovederhverv er fårehold, sælfangst og fiskeri. Men også kunsthåndværk som fint forarbejdede skindprodukter og figurer skåret i fedtsten og ben er karakteristisk for Sydgrønland.

I denne brochure får du en lille forsmag på, hvor meget Sydgrønland har at byde på. Men uanset hvor meget du læser, inden du kommer hertil, vil Sydgrønland nok stadig overraske dig den dag, du selv står her.

Velkommen til oplevelser af en helt anden verden.

Som noget helt specielt i Sydgrønland, kan du besøge de varme kilder. Det 36° varme vand strømmer op fra undergrunden og skaber et naturligt bassin. Her kan du ligge og få varmen, mens du nyder synet af isfjelde, der flyder forbi i havet.

Indhold:

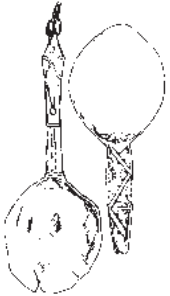
- 2-3 Velkommen til Sydgrønland
- 4-5 Vandring
- 6-7 Isen
- 8-9 Nordboerne
- 10 Rejsen til Sydgrønland
- 11 Sydgrønlands bygder
- 12 Narsarsuaq
- 13 Narsaq
- 14 Qaqortoq
- 15 Nanortalik

A person in a dark jacket and pants stands on a dark, rocky outcrop on the left side of the frame, looking out over a vast, green valley. The valley is filled with patches of snow and snowmelt, and is surrounded by rolling green hills and mountains. The sky is a clear, bright blue with some light, wispy clouds. The overall scene is a high-altitude, mountainous landscape.

Er der rasteplasser i Sydgrønland...?

Vandring

På turistkontorene kan du købe vandrekort over Sydgrønland. Ruterne er markerede efter sværhedsgrad, men du kan også vælge at gå dine egne veje.

En kæmpemæssig bilfri zone. Sådan kan man også beskrive Sydgrønland, hvor biler stort set kun findes i byerne. Fraværet af biler og veje er én af grundene til, at Sydgrønland er et paradys for vandrere.

En anden grund er det smukke og afvekslende landskab. Befinder du dig i centrum af en by, skal du ikke engang gå en halv time, og du står midt i den vilde natur. Har du den rigtige oppakning på ryggen og et vandrekort i hånden, ligger Sydgrønland for dine fødder. Også selvom du ikke er en garvet fodtusse.

Sydgrønland byder nemlig på terræner i alle sværhedsgrader.

Helt unikt for Grønland er, at du kan slå telt op stort set, hvor det passer dig. Finder du et særligt smukt sted – og dem er der mange af – kan du omdanne det til campingplads lige på stedet. Du vil næppe savne moderne faciliteter. Rent vand henter du bare i nærmeste elv, hvor du også kan fange ørreder til aftensmaden.

Skulle du alligevel få lyst til fast tag over hovedet, bor der fåreholdere i det meste af

Ja... men der holder ingen biler

Du bestemmer selv, hvor campingpladserne ligger i Sydgrønland.

Sydgrønland, der udlejer små hytter til en billig penge. Her kan du blive forsynet med grønsager og grønlandsk lam, en stor delikatesse. Nutidens landbrug foregår faktisk på de selvsamme marker, som nordboerne opdyrkede. Samtidig kan du få et kig ind i en helt anden måde at leve på og en hyggelig snak. Og så er det jo rart at vide, at hvor der er får, er der ingen myg. Men selvfølgelig er det først og fremmest naturen, du møder. En natur, der gavmildt byder på alt fra indlandsis til frodige dale, fra larmende vandfald til stille søer, fra snævre kløfter til uendelige vidder. Et ufremkommeligt univers for bilister, men et sandt paradys for vandrere.

I Grønland er der fri camping med tre undtagelser: Du må ikke slå dit telt op på private marker, teltpladserne skal være mindst 50 meter fra ruinerne og ikke i nærheden af vandreservoirer. På de længere vandreture er det vigtigt at have vandtæt tøj og gode vandrestøvler. Husk også myggenet og nødhjælpssække og fortæl altid, hvor du går hen, og hvor længe du forventer at være væk.

Er der triumfbuer i Sydgrønland...?

Isen

*Når du kommer
gående i landskabet,
kan du opleve,
hvordan det mest
grønne og frodige
område pludselig
afløses af skinnende
hvide snetunger.*

Et besøg i Sydgrønland kan ikke undgå at udvikle din fornemmelse for is. Du vil opdage, at frossent vand kan være noget af det mest betagende i verden. Og at den sydgrønlandske natur kan tilbyde flere varianter end selv den mest velassorterede italienske isbar.

De sydgrønlandske isfjelde er rene kunstværker, skabt af naturen i de mest fantastiske former og farver. Fra de fleste byer og bygder kan du sejle ud til dette naturens kunstmuseum.

Og er du heldig, ser du på vejen hvalerne lege i havoverfladen.

Storisen er en helt anden slags is. Den består af store saltvandsflager, der dannes i Polarhavet nord for Grønland. Herfra driver isen mere end 3000 km med strømmen langs østkysten rundt om Kap Farvel og op langs vestkysten. I perioder er isen så tæt, at sejladsen må indstilles, og forsyningerne flyves frem med helikopter. Storisisens komme er et signal til fangerne om, at sæljagten på klapmyds kan begynde.

Endelig er der indlandsisen, der som et kæmpe ishav dækker det meste af Grønland. Du kan både sejle og vandre ind til den og se, hvordan det grønne græstæppe brat afløses af et gigantisk

Ja... men de smelter hele tiden

islandskab med dybe gletscherspalter, store grotter og en kridhvid horisont, der skinner om kap med solen. Et ufatteligt smukt syn.

Men måske er stilheden det allermest overvældende ved isen. En stilhed, der trænger dybt ind i sjælen og giver en ubeskrivelig følelse af indre ro. For grønlandsere er denne sammensmeltning med naturen det, de sætter allermest pris på. Det er stilheden, der kalder dem tilbage til Grønland. Igen og igen

På sejlturene ud til isfjeldene kan du være heldig at opleve hvalerne. Den mest almindelige hval i Grønland er vågehvalen, der kan blive op til ti meter lang.

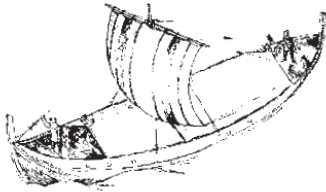

Ligesom himlen og havet får isen sin blå farve fra lysets refleksioner. Farvens nuance afgøres af, hvor meget luft isen indeholder. Et højere luftindhold gør isen ugenomsigtig og hvid, mens et lavt luftindhold giver isen den klare blå farve.

A photograph of a stone building, possibly a historical structure, constructed from dark, irregular stones. The building has two openings: a small, narrow rectangular window high up and a larger, wider rectangular opening lower down. The building is situated on a grassy field. A red circle is visible on the left side of the image.

Leger man med klodser i Sydgrønland...?

Nordboerne

Ved ruinerne af Erik den Rødes gård er der opført rekonstruktioner af gårdanlæg og den første kirke i Grønland. Her kan du opleve, hvordan nordboerne levede for 1000 år siden.

Overalt i Sydgrønland kan du finde rester af nordboernes gårde og kirker. Ruinerne med de store granit- og sandstensblokke kan fortælle mange gode historier. Den ældste handler om Erik den Røde, der i 982 blev landsforvist fra Island. På sin flugt kom han til verdens største ø. Her befandt han sig så godt, at han efter udstået straf overtalte sine islandske venner og bekendte til at tage med til "Grønland" for at bosætte sig.

Hvorfor Erik døbte landet Grønland, vil du slet ikke være i tvivl om, når du står ved hans gård i

bygden Qassiarsuk. Langs den blå fjord bugter de grønne fjelde sig, så langt øjet rækker. Erik valgte sin udsigt med omhu!

Selve gården var heller ikke noget at kimse ad. Der var højt til loftet og masser af plads. Du kan se det ved selvsyn, når du går rundt i den rekonstruktion, der er opført for at markere 1000-året for Leif Erikssons opdagelse af Vinland. Ved siden af gården står rekonstruktionen af den kirke,

Ja... det har man gjort i 1000 år

som Eriks kone Tjodhildur overtalte ham til at opføre.

Klimaet dengang var lidt mildere end i dag. Alligevel har livet som nordbo været barsk. Det gyser i én, når man står foran de kolde vægge i én af de mere end 1000 ruiner, der ligger spredt ud over Sydgrønland, nogle af dem i meget øde egne. Helt isolerede var nordboerne dog ikke. De handlede ivrigt med Island og Norge. Nordboerne købte typisk træ, metal, salt og mel og betalte med elfenben fra narhvalen og hvalrossen.

Den viden, vi har om nordboerne, stammer fra ruinerne og arkæologiske fund samt fra de islandske sagaer. Hvorfor nordboerne forsvandt, ved vi dog ikke med sikkerhed. Omkring år 1500 var de væk. Men deres historie lever stadig i hele Sydgrønland.

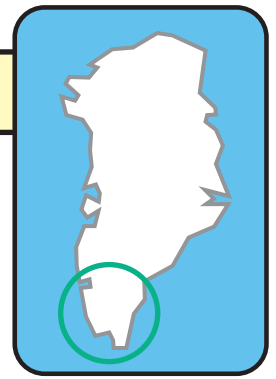

De fleste af Sydgrønlands mange nordboruiner ligger frit tilgængelige.

Omkring år 1000 sejlede et skib fra Norge mod Grønland, men blev slået ud af kurs. Det var disse vildfarne, der kom tilbage og fortalte om Vinland, som senere blev døbt New Foundland. Fund i 1960-erne har vist, at Erik den Røde's søn, Leif Eriksson nåede det amerikanske kontinent som den første europæer omkring 500 år før Columbus.

Rejsen til Sydgrønland

En helikoptertur til indlandsisen er en oplevelse, hvis lige du ikke finder andre steder.

Sådan kommer du hertil:

Du kommer til Narsarsuaq Lufthavn med fly fra København, Island og det øvrige Grønland.

Flyvetiden fra København med Grønlandsfly er knap fem timer, mens det tager tre timer med Air Iceland fra Island. Fra Narsarsuaq til Sydgrønlands byer foregår den videre transport med helikopter eller skib.

Det er ikke muligt at sejle fra Europa eller Island til Sydgrønland, medmindre man tager med et krydstogtskib.

Påklædning:

Uanset om det er vinter, forår eller sommer anbefales påklædning efter lag-til-lagprincippet, hvor det yderste lag skal være vind- og vandtæt. Da havtemperaturer om sommeren kun er et par grader er det fornuftigt at medbringe handsker og hue til sejladsen. Både vinter og sommer er det vigtigt at medbringe det rigtige fodtøj, det vil sige vandtætte sko eller vandrestøvler med en kraftigt profileret sål.

Klima:

Grønlands mildeste klima findes i Sydgrønland, hvor temperaturen i bunden af de lange fjorde om

sommeren kan komme op på 15-20 grader.

Temperaturen føles dog anderledes og varmere end i Europa, da luften i Grønland er meget tør.

Sundhedsvæsen:

Der findes velfungerende hospitaler og tandlægeklinikker i de sydgrønlandske byer, og i bygderne og i Narsarsuaq findes sygeplejestationer. Sygehjælp i akutte sygdoms- og ulykkestilfælde ydes som hovedregel gratis. Det tilrådes, at man selv medbringer medicin eller øvrige medikamenter til regelmæssig brug, da specielle produkter ikke altid kan fremskaffes.

Valuta:

Dansk valuta er gyldigt betalingsmiddel, og der er ingen begrænsning med hensyn til ind- og udførsel af kontanter. I de byer i Sydgrønland, hvor der ikke er bank, yder posthuset bank-service. I de større butikker og på hoteller og restauranter kan kreditkort benyttes.

Er der noget bedre på grillen end en ørred, der har spist sig fed i de sydgrønlandske fjorde?

Vejret i Sydgrønland kan skifte hurtigt, og man skal altid huske at orientere sig om vejsituationen på turistkontoret, inden man drager i fjeldene på egen hånd.

Sydgrønlands bygder

Livet i de sydgrønlandske bygder går i sit helt eget tempo. Vil du finde stilhed og ro, så tag med rutebåden til en bygd og bliv der en dag eller to. Der er en lille butik i bygden, der bliver forsynet med varer fra byen et par gange om ugen, og butikken fungerer også som posthus. Er der brug for større indkøb går turen til "storbyen".

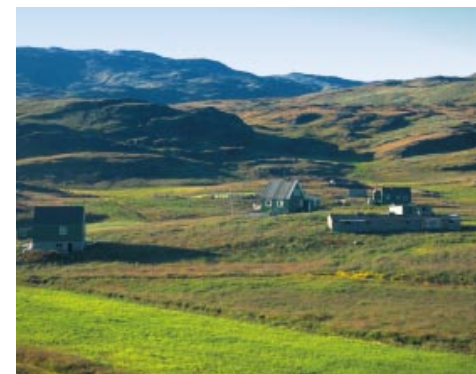
Naturligvis er der også en kirke, og nogle steder er skolestuen placeret i den ene ende af kirken. Kateketen forretter gudstjenesten om søndagen og underviser børnene på hverdage. Senere flytter børnene på skolehjem i den nærmeste by og gør skolegangen færdig der. Transporten til og fra bygden foregår med familiens hurtigtgående båd eller jolle.

Det lille elværks brummen lyder svagt i baggrunden, for naturligvis skal der strøm til, så man på TV og radio kan følge med i livet udenfor. Og der skal også

strøm til børnenes Play-Station, for nutiden har holdt sit indtog i bygderne. Måske er der gadelys, måske er der ikke, for der er i de mindre bygder oftest kun én vej.

I bygderne inde i fjordene, hvor klimaet er varmere, drives der fårehold og landbrug, mens fiskeri og fangst efter sæler dominerer livet i bygderne yderst ved kysten. Det er her, du som besøgende kommer tættest på, hvad der opfattes som "det rigtige Grønland", hvor man er helt afhængig af, hvad naturen har at give.

Bygderne varierer i størrelse fra knap 40 beboere i Igaliku til omkring 500 i Alluitsup Paa, hvor der forøvrigt er et fint lille hotel. I andre bygder er der overnatningsmuligheder i form af vandrehjem, hytter eller måske lejrskoler. Spørg på det lokale turistkontor om muligheden for bygdeferie og muligheden for at få ro og stilhed tæt på.

Fåreholderstedet Tasiusaq bekræfter, at Sydgrønland er mere end bare sne og is – der er godt nok grønt.

Mange huse i Igaliku er opført af sten taget fra ruinerne af domkirken og bispesædet. De var jo hugget til.

De mange sydgrønlandske bygder er hovedleverandører af de ca. 20.000 lam, der hvert år bliver forarbejdet på slagteriet i Narsaq. Det dækker kun, hvad der årligt spises i Grønland, så du må komme hertil, hvis du vil smage lam-mekødet, der stammer fra et frit liv i fjeldet.

Narsarsuaq

Siddende her finder du en ro og stilhed, du nok ikke ellers kendte.

Narsarsuaq betyder “den store slette”, så det er ikke mærkeligt, at det netop er her, Sydgrønlands internationale lufthavn ligger. Den blev anlagt tilbage i 1941 af amerikanerne og fungerede i starten som militærbase. Først i 1959 overgik den til civil trafik. Narsarsuaq er knudepunktet for flytrafikken til og fra Sydgrønland. Om sommeren er der flere ugentlige forbindelser fra Danmark og Island, mens helikoptere og skibe sørger for viderebefordring til byer og bygder. Der bor ca. 160 mennesker i lufthavnsområdet, hvor der også findes et hotel, vandrehjem, dagligvarebutik, café og sygeplejestation.

Rundt om “den store slette” rejser fjeldene sig i 4-500 meters højde. Der er ca. 9 km eller 3-4 timers vandring ind til indlandsisen, en smuk tur, der også går forbi den frodige “blomsterdal”.

En anden måde at opleve isen på er at sejle til Qooroq-fjorden, hvor båden sejler så tæt som muligt på gletcheren, der fra tid til anden “smider” kæmpestore isbjerge i vandet.

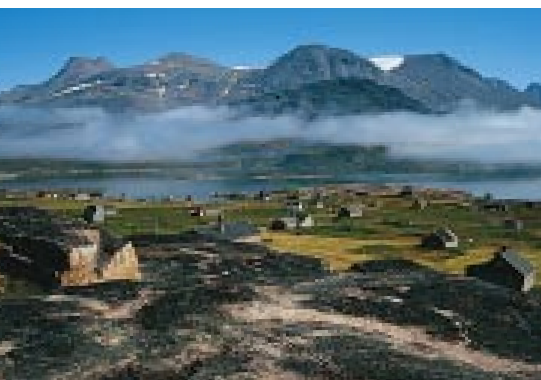
Ved havnen ca. 2 km fra lufthavnen er der gode muligheder for at teste dine evner som lystfisker og

forhåbentlig få landet en sølvglinsende ørred til middagen.

Fra Narsarsuaq har du en smuk udsigt til fåreholderstedet Qassiarsuk på den anden side af fjorden. De grønne marker og skrånninger forklarer Erik den Rødes valg af navnet Grønland. Netop her i Qassiarsuk bosatte han sig med sin familie i 985 og kaldte stedet for Brattahlid. Den dag i dag ses tydelige ruiner fra nordbotiden samt flotte rekonstruktioner af Eriks gård og Tjodhildurs kirke.

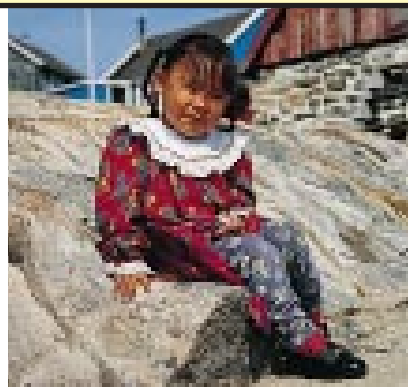
Der er grusveje mellem Qassiarsuk og fåreholdssteder i området, hvor der findes overnatningsmuligheder. Mange benytter sig af disse under vandre-, heste- og fisketure i området.

En times sejlads fra Narsarsuaq mod sydøst ligger Itilleq. Herfra kan man gå eller køre ca. 6 km til bygden Igaliku. Stedet kaldtes af nordboerne for Gardar, og her blev et bispesæde etableret i 1126. Ruinerne fra domkirken og bispegården er i de seneste år blevet renoveret og står i dag som et smukt minde over nordbotiden i Grønland.

Grundlagt i 1941 som amerikansk militærbase
Indbyggertal: Ca. 160
Hvordan kommer man dertil: Med fly fra Island, København eller det øvrige Grønland.

Narsaq

Narsaq betyder "sletten". Byen breder sig ud over et stort fladt område, der brat afløses af store fjelde. Byen er en relativt ung by, der først fik bystatus i 1959. Siden 1830 havde stedet dog fungeret som handelsstation under navnet "Nordprøven".

I dag bor der ca. 1.700 mennesker i selve byen og ca. 370 fordelt i de omkringliggende bygder og fåreholdsteder.

I Narsaq findes Grønlands eneste slagteri, hvor alle de grønlandske lam og rensdyr slages. Grønlands ældste systue, Eskimo Pels, ligger i Narsaq. Her sys alt i sælskind, fra luffer til pelse. Greenland Ice Cap Productions, der knuser indlandsis til isterninger, er også placeret i Narsaq. Råvarerne er lige udenfor døren. Derudover består erhvervslivet af en fiskefabrik, fårehold, et uldbehandlingsværksted, et keramikværksted og en del outfittere, der servicerer turister.

Der findes et varieret udbud af overnatningssteder i Narsaq. Hotel Inuili byder på små hotellejligheder og udsigt til indlandsisen. Hotel Perlen er et lille hyggeligt hotel, ligeledes med udsigt til indlands-

isen. Hyggeligt er også det lille "gæstehjem", Hotel Niviarsiaq. Derudover findes der to vandrehjem - Narsaq Vandrehjem, der ligger midt i byen med en meget fin udsigt og Narsaq Farm House, der ligger i byens udkant.

Narsaq er udgangspunkt for mange udflugter og aktiviteter. Da byen ligger tæt på indlandsisen, er det oplagt at tage en sejltur til gletscherne. For geologi-interesserede er dalen ved Narsaq lidt af et eldorado. Her findes nemlig en stor

koncentration af sjældne sten og mineraler - mange af dem findes faktisk her som det eneste sted i verden.

Naturen omkring Narsaq er meget attraktiv for vandrere. Mulighederne er mange for både korte og lange ture. I og omkring Narsaq finder du mange særdeles

velbevarede historiske minder fra nordbo- og eskimokulturerne, som du kan opleve undervejs.

Jolle og påhængsmotor har afløst, når det drejer sig om den daglige fangst. Kajakken er dog stadig en del af den sydgrønlandske kultur.

Grundlagt i 1830 som handelsstation underlagt Kolonien Julianehåb (idag Qaqortoq)
Indbyggertal: Ca. 2000 i kommunen
Hvordan kommer man dertil: Med helikopter eller skib fra de omliggende byer eller Narsarsuaq Lufthavn.

Qaqortoq

Qaqortoq betyder “det hvide”. Den blev grundlagt i 1775 og er i dag Sydgrønlands største by med mere end 3.500 indbyggere. Heraf bor de 3.200 i selve byen, mens de resterende bor i de tre omkringliggende bygder, på de to rensdyrfarme og de 13 fåreholdersteder.

Overalt i Qaqortoq møder du eksempler på det unikke, nordiske kunstprojekt “Sten og Menneske”. 24 nordiske billedhuggere har bidraget med kunstværker mejslet i granit og således gjort byen til én stor skulpturpark.

Byen tæller flere større virksomheder. Byens værft bygger små glasfiber-kuttere. Great Greenland opkøber sælskind, som de garver og syr til nogle af verdens mest eftertragtede pelse. Og Royal Greenland sørger for, at der er rejer i supermarkedernes frysere.

Hotel Qaqortoq er byens eneste hotel, men du kan også overnatte på Sømandshjemmet, Højskolen eller vandrehjemmet, ligesom der er restauranter, cafeterier og andre spisemuligheder.

Fra Qaqortoq er der mange udflugtsmuligheder. Du kan sejle til de varme kilder mod syd, hvor du kan bade uden at fryse - selvom du befinder dig på den 61. breddegrad. Du kan også sejle til gletscherne nordvest for Narsaq, til forsøgsstationen for landbrug Upernaviarsuk eller til den velbevarede Hvalsø kirkeruin fra 1300-tallet.

Tæt ved havnen, hvor fiskerne i deres små joller dagligt kommer ind for at sælge dagens fangst på “brættet”, ligger bytorvet med Grønlands ældste springvand. Torvet omkranses af nogle af de bedst bevarede bygninger fra kolonitiden, det ældste opført for over 200 år siden. Flere af disse bygninger spiller stadig en vigtig rolle i byens daglige liv, hvor gammelt og nyt trives side om side.

Endelig byder det smukke område omkring Qaqortoq på masser af vandremuligheder, både af kortere og længere varighed.

Grundlagt som Kolonien Julianehåb 1775 og opkaldt efter den daværende enkedronning Juliane.
Indbyggertal: Ca. 3.500 i kommunen
Hvordan kommer man dertil: Med helikopter eller skib fra de omliggende byer eller Narsarsuaq Lufthavn.

Nanortalik

Nanortalik betyder “bjørnestedet”. Det er Grønlands sydligste by med en kommunegrænse, der går helt over til østkysten. Fiskeri og fangst efter sæler er hovederhvervet for de 2.700 indbyggere i området, der ud over hovedbyen tæller fem bygder og flere fåreholdersteder.

Mest kendt er Nanortalik området for sine “skyskrabere”, de stejle tinder og lange lodrette fjeldsider i Tasermiut-fjorden.

Stednavne som Ketilfjeld eller Ulamertorsuaq kan de fleste klatrere og bjergbestigere verden over nikke genkendende til. Fjeldene i området tåler i sværhedsgrad sammenligning med de barske alper og er virkelig for de seje. Og selvom mange bjergbestigere hvert år udfordrer dem, står mange af tinderne stadig ubesejrede tilbage.

Noget lettere at indtage er byens to mindre hoteller, hvoraf det ene ligger i det hyggelige område ved den gamle havn. Her ligger også byens vandrehjem og museum side om side med de gamle træbygninger fra kolonitiden.

På museet kan man blandt andet se kopier af de

nordbodragter fra 1500-tallet, der blev fundet under udgravninger ved Herjolfsnæs. Dragterne havde ligget i permafrost i flere hundrede år og var derfor særdeles velbevarede.

Området er i det hele taget rigt på historiske minder. Nordboruinerne ligger tæt i landskabet, og du kan se rester af gårdanlæg og klostre. Senere kom den tyske Hernnhut-mission og satte sit præg på egnen. I Alluitsoq/Lichtenau kan man i dag se en kirke og flere velholdte bygninger fra den periode.

Der er masser af udflugtsmuligheder omkring Nanortalik. Blandt andre en meget smuk tur, hvor du først sejler og derefter vandrer til den frodige Qinnngua-dal. Her findes Grønlands eneste naturlige skov.

Fangerne flytter ud til de yderste øer i for- og efteråret for at jage sæler, fordi klapmydsens trækrute går lige forbi. På trods af stedets navn er det uhyre sjældent, at der dukker bjørne op, men det sker dog, at de kommer drivende på isflager fra østkysten i forsommeren.

Grundlagt i 1799 som handelssted underlagt kolonien Julianehåb (idag Qaqortoq)
Indbyggertal: Ca. 2700 i kommunen
Hvordan kommer man dertil: Med skib eller helikopter fra Narsarsuaq Lufthavn via Qaqortoq.

Gør drømmen til virkelighed...

Kontakt det lokale turistkontor,
eller tag allerede nu
forskud på glæderne på
www.visitgreenland.com

Tourist Information South Greenland, P.O.Box 45, DK-3923 Narsarsuaq, Tlf.: +299 66 53 01, Fax:+299 66 53 02, E-mail: south.tourist@greenet.gl
Narsaq Tourist Office, P.O.Box 148, DK-3921 Narsaq, Tlf.: +299 66 13 25, Fax: +299 66 13 94, E-mail: narsaq.tourist.office@greenet.gl
Qaqortoq Turistforening, P.O.Box 128, DK-3920 Qaqortoq, Tlf.: +299 64 24 44, Fax: +299 64 24 95, E-mail: qaqtourist@greenet.gl
Nanortalik Tourism Service, P.O.Box 43, DK-3922 Nanortalik, Tlf./Fax: +299 61 36 33, E-mail: nanortalik@greenet.gl